

Op de fiets in Palopo

Misi Sulawesi Nieuwsbrief

Juni 2023 NR 13

Beste (deelgenoten)gemeenteleden, familie en vrienden,

Verlenging van onze uitzending

Mooi nieuws waarmee we deze nieuwsbrief graag beginnen: onze uitzendtermijn zal met een aantal jaren (twee tot vier jaar) worden verlengd. Ons huidige contract bij de GZB loopt eind van dit jaar af. Dat leek ons ook altijd een goed moment, zeker met het oog op onze kinderen, om dan weer terug naar Nederland te gaan. In de loop van de jaren is er echter een verlangen gegroeid om ons ook meer te kunnen richten op de vele mensen hier die Jezus nog niet kennen als hun Heer en Verlosser. Indirect hebben we dat de afgelopen jaren natuurlijk ook willen doen, door onze bijdrage aan vorming en toerusting binnen de GPIL. In de toekomst zouden we dit echter graag nog meer expliciet focus van ons werk willen maken. We hebben dit verlangen gedeeld met de

GZB en samen zijn we gaan zoeken naar mogelijkheden om als GZB hierbij betrokken te zijn. Het was mooi om te merken dat ook de Gereja Toraja (ooit ontstaan uit het zendingswerk van de GZB) dit verlangen had en dat we de komende jaren met hen mogen samenwerken in deze missie. Dankbaar zijn we dat onze uitzendende gemeente, de Bethlehemkerk in Den Haag, ook helemaal achter deze nieuwe taak staat en onze uitzending ook de komende jaren zal (blijven) steunen! Ook zijn we heel blij met onze trouwe TFC-leden (allemaal al vanaf het begin van onze uitzending betrokken), die bijna allemaal hebben aangegeven ook in het vervolg van onze uitzending in de TFC te blijven!

Vanwege onze nieuwe taak (in een volgende nieuws-

brief daarover iets meer inhoudelijke informatie), zullen we gaan verhuizen naar Makassar, de hoofdstad van de provincie Zuid-Sulawesi. We blijven dus op hetzelfde eiland, maar Makassar ligt wel zo'n 8 uur rijden (exclusief pauze) bij Palopo vandaan. Het is met zo'n anderhalf miljoen inwoners ook een stuk groter dan Palopo. Veel organisaties waarmee we in de toekomst ook zouden kunnen gaan samenwerken zijn daar gevestigd en wat betreft onderwijs voor de kinderen is daar een uitgebreider aanbod van kwalitatief goed onderwijs. We zullen aan het eind van deze maand naar Makassar verhuizen, zodat de kinderen het nieuwe schooljaar op hun nieuwe school kunnen beginnen. Verhuizen betekent ook afscheid nemen van Palopo en alles wat daarbij hoort. We moeten afscheid nemen van de GPIL, de school, onze buuren, enz. En dat afscheid nemen, dat is soms best een beetje moeilijk.

In dit nummer:

Verlenging van onze uitzending	1
Pasen	2
Seko	3
B2B	3
Tenslotte	4
Dankpunten	4
Gebedspunten	4

Pasen

De afgelopen paasdagen, in april van dit jaar, besloten we in Mamasa door te brengen. We waren door tot nu toe nog nooit geweest en wilden dit gebied ook graag nog eens zien, vóórdat we weg zouden gaan uit Palopo. Hemelsbreed ligt Mamasa niet heel ver van Palopo, maar de reis ernaar toe was er één vol uitdagingen. Vooral voor onze auto dan... Het eerste stuk (tot Rantepao) ging prima, maar daarna zat de 'weg' vol kuilen en was heel slecht begaanbaar. Na uren rijden/hobbelen, kwamen we aan in Mamasa. De natuur was prachtig! Op zaterdag gingen we wandelen. We liepen naar een top waar we een heel mooi uitzicht hadden over het gebied. Op die prachtige plek raakte Laurens Jan in gesprek met een man. Hij vertelde dat hij een aantal weken daarvoor zijn 15-jarige zoon had verloren, die zelf een eind aan zijn leven had gemaakt. Samen met zijn vrouw en andere familieleden waren ze nu hier, op de plek waar zijn zoon begraven was. Uiteindelijk vroeg hij of Laurens Jan met ze wilden bidden bij het graf van zijn zoon. En zo stonden we ineens daar met zijn allen bij dat graf. Het was een heel indrukwekkend moment. Op die prachtige plek, waar we het geruis van de wind hoorden en de zon op ons scheen, werd gehuild en ook vol vuur gebeden. De ouders van deze overleden jongen vertelden hoe intens verdrietig en gebroken ze waren, maar ook hoe ze de nabijheid van onze God ervaren in deze ontzettend moeilijke tijd.

De middag na deze ontmoeting aten we even een nasi goreng in een eettentje. Al snel werden we aangesproken door een man die de voorzitter van het synodebestuur van de Gereja Toraja Mamasa (niet te verwarren met de Gereja Toraja) bleek te zijn. Hij nodigde ons uit voor een openluchtdienst die avond (op diezelfde plek als waar dat graf

Tijdens de dienst 's avonds in Mamasa

was). Er was een gemeente die daar die nacht ging kamperen en zo zaten we daar 's avonds met die gemeente in een tent. We zongen liederen, we baden met elkaar en er waren overdenkingen. En er werd de gelegenheid geboden om vragen te stellen aan de aanwezige dominees, wat erin resulteerde dat Laurens Jan een aantal ingewikkelde (theologische) vragen mocht beantwoorden... De volgende dag reden we weer naar Palopo. Dit weekend was totaal anders verlopen dan we ons hadden voorgesteld, maar het was goed. Menselijkerwijs gesproken was er de ene toevalligheid na de andere, maar

wij (en de desbetreffende mensen in Mamasa) zagen er toch echt Gods leiding in.

Het weekend daarna (na pasen dus), mocht Laurens Jan nog een paasviering leiden (van de classis) in Wotu-Wotu. Dat is een wat afgelegen gebied; het laatste stuk daar naartoe is niet begaanbaar met een gewone auto. We hebben er ook overnacht. Het was heel bijzonder om daar samen heen te gaan met Jonnoa (Lourina's zusje), die hier samen met een vriendin van haar (Dineke) was gekomen om ons te bezoeken. Het bezoek aan Wotu-Wotu was ook voor hen een hele nieuwe ervaring!

Tante Jonnoa en Dineke nemen natuurlijk ook een kijkje op school

Seko

Een aantal maanden geleden kwamen er, namens de GZB, twee 'consultants' op bezoek in Sulawesi. Het is een echtpaar dat af en toe voor de GZB een (korte) opdracht doet in het buitenland. Ze waren nu door de GZB gevraagd om naar Palu (waar in 2018 een zeer zware aardbeving/tsunami heeft plaatsgevonden) te gaan i.v.m. de besteding van het noodhulpfonds van destijds. Na een aantal weken Palu zijn ze, samen met Laurens Jan, ook nog een aantal dagen naar Seko geweest. Seko is een heel afgelegen gebied, wat alleen te bereiken is met een (klein) vliegtuig of een brommer (met dat laatste duurt het dan zo ongeveer een hele dag). Een deel van de jongeren die daar opgroeien, gaan uiteindelijk studeren in de stad. Voor het deel dat blijft is er eigenlijk weinig opleidings/werkgelegenheid. Jongeren hebben niet veel toekomstperspectief en gaan regelmatig drinken en/of drugs gebruiken. Al langer leefde er daarom het verlangen in de samenleving in Seko om een trainingscentrum op te zetten. Hier zouden jongeren een vak kunnen leren, zoals iets met electriciteit, bakken, landbouw (maar dan iets anders dan wat ze al verbouwen), enz. Als ze de opgedane vaardig-

heden dan in praktijk kunnen brengen, zouden ze een eigen inkomen kunnen genereren. Het ontbrak in Seko echter aan geld om iets dergelijks te starten. Met steun van de GZB kunnen ze nu toch een begin maken. De twee 'consultants' zijn namens de GZB aangewezen om dit project te begeleiden. Lourina (en meer op de achtergrond ook Laurens Jan) zal ook participeren; vooral door stukken en gesprekken te vertalen (de 'consultants' spre-

ken geen Indonesisch) en door regelmatig contact te onderhouden met degenen in Seko die dit trainingscentrum zullen gaan leiden. Ze zal dus ook waarschijnlijk een aantal keer jaar naar Seko toegaan om te observeren, te kijken of alles volgens afspraak verloopt en de verantwoordelijke mensen daar te spreken. Een mooie nieuwe uitdaging!

(Weer) een uitdagende tocht in Seko (begin juni, i.v.m. ontmoetingen rond het op te richten trainingscentrum)

B2B

Achter ons huis staat een Toraja kerk. Met de predikant had Laurens Jan een goede band opgebouwd en ook vaak gesproken over missie. Hoe kunnen we hen die Christus nog niet erkennen als Heer en verlosser bereiken met het evangelie. De contacten hebben uiteindelijk geresulteerd in een driedaagse cursus over missie als eerste stap. De vervolgentraining is gepland voor de maand oktober. De cursus die heeft plaatsgevonden (9-11 mei) wordt B2B genoemd: blessed to be a blessing. Wij

zijn in Christus gezegend met alle geestelijke zegeningen (Efeze 1) en als gezegende mensen mogen we anderen tot een zegen zijn/worden. In het bijzonder door het evangelie van Gods genade in Jezus Christus te delen. Meer dan 40 proponenten en predikanten namen deel. De cursus maakte veel los. Vooral nieuw vuur en verlangen om het evangelie te delen. Niet makkelijk in de context van Indonesië, maar we voelden hoe de liefde van Christus ons vervulde.

Hier werd de cursus B2B gehouden

Tenslotte

In de volgende nieuwsbrief zullen we jullie meer vertellen over hoe ons afscheid was. We wensen jullie allen een goede zomer toe. Een hartelijke groet van ons uit Palopo!

Dankpunten

- De verlening van onze uitzending, waardoor we nog een aantal jaren langer de kerk hier op Sulawesi mogen dienen en het evangelie mogen delen.
- De B2B-cursus; voor het nieuwe vuur en verlangen om het evangelie te delen.
- De bijzondere en bemoedigende ontmoetingen die we hadden in Mamasa.
- De mogelijkheid om onze (schoon)zus en haar vriendin iets van ons leven en werk hier te kunnen laten zien.

Gebedspunten

- De familie die we in Mamasa ontmoet hebben en die hun 15-jarige zoon moeten missen.
- Het afscheid van Palopo en alle nieuwe stappen die nu zullen volgen. Dat we ook een goede wenperiode in Makassar zullen hebben.

Tijdens de afsluiting (afscheid) van het schooljaar

COLOFON

Laurens Jan en Lourina Vogelaar zijn in 2018 door de GZB en de Hervormde Bethlehemkerk te Den Haag uitgezonden naar Indonesië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN NL91 INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB Driebergen o.v.v. Laurens Jan en Lourina Vogelaar.

Voor adreswijzigingen en
overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA |
Driebergen
T 0343-512444 | E
info@gzb.nl | W www.gzb.nl

U kunt ook doneren via de website: www.gzb.nl/misisulawesi.
Dank voor uw onmisbare steun!